

“ бычамъ гы іоще по вече. Милванія-та, кон-
“ то ти струвать, ми са по сладки отъ оныя
“ кон-то азъ получавамъ. Недоумѣвашъ за що
“ мя любишь; но вси те содружени ся любитъ и
“ виждь како онія птицы отхранены-те въ и-
“ сты-те гнѣзда обычатся една друга, какъ-то
“ мы, тѣ са всегда на едно, какъ-то мы. Слышай
“ како ся выкатъ и си отговарятъ отъ древо
“ на древо. Подобно когда еченіе-то приводи
“ на слышаніе-то ми пѣсни-те, кон-то свирить
“ со свирка-та си отъ горъ планина-та, азъ по-
“ втарямъ рѣчи-те долу на планина-та. Любя
“ тьявостина отъ оный день когда щеше да ся
“ сбіешъ съ господаря на робня-та; отъ тогда
“ рекохъ многожды на ума си: Ахъ! братъ ми
“ нма добро сердце; безъ него, азъ умирахъ
“ отъ страхъ. Моля Бога ежедневно за майка
“ си, за майка ти, за тебе, за нашы-те бѣдны
“ слугы; но когда произношавамъ твое-то имя
“ види ми ся че ся умножава благоговѣніе-то ми
“ Колко горящо просимъ Богу, да не бы ти по-
“ слѣдовало нѣкое злополучіе! защо тычашъ
“ толко далечъ и толко высоко за да
“ ми донесешъ плодове и цвѣтя? мегли
“ не имае доста въ градина-та? Виждь како